

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **JUDr. M. F.**, bytom T., proti odporkyni **Slovenskej advokátskej komore**, so sídlom Kolárska 4, Bratislava, zastúpenej *JUDr. E. B., advokátkou*, so sídlom T., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 1340/09-dr.KI/SI zo dňa 13.3.2009, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 13S/81/2009-41 zo dňa 18.12.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 13S/81/2009-41 zo dňa 18.12.2009, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 18.12.2009, č. k. 13S/81/2009-41, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 1340/09-dr. KI/SI zo dňa 13.3.2009, ktorým podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) pozastavila navrhovateľovi výkon advokácie z dôvodu, že sa proti nemu začalo trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa ust. § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa ust. § 14 ods. 1 Trestného zákona. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že odporkyni ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že skúmajúc podmienky konania podľa ust. § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zistil, že preskúmané rozhodnutie odporkyne obsahovalo nesprávne a neúplné poučenie, v zmysle ktorého „rozhodnutie predsedníctva SAK o pozastavení výkonu advokácie je podľa ust. § 11 zákona o advokácii preskúmateľné súdom“, na základe čoho podal navrhovateľ v zákonnej dvojmesačnej lehote žalobu

na preskúmanie rozhodnutia, avšak s ohľadom to, že podľa názoru krajského súdu sa jedná o neprávoplatné rozhodnutie správneho orgánu, postupoval podľa ust. § 250l a nasl. O.s.p. a navrhovateľom podaný opravný prostriedok považoval za včas podaný. Poukázal na to, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že vyšetrovateľ Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Západ, uznesením zo dňa 23.10.2008 vzniesol proti navrhovateľovi obvinenie pre zločin podvodu v štádiu pokusu. Dospel k záveru, že odporkyňa rozhodla správne, keď postupom podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii rozhodla o pozastavení výkonu advokácie po doručení oznámenia o trestnom stíhaní navrhovateľa vo veci podozrenia zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 Trestného zákona. Uviedol, že skutočnosti, ktoré popísal navrhovateľ v odvolaní proti rozhodnutiu odporkyne, týkajúce sa jeho trestného stíhania, nebolo možné v predmetnom konaní posudzovať. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na § 246c a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, lebo jej právna zástupkyňa sa náhrady trov právneho zastúpenia výslovne vzdala.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ navrhujúc jeho zrušenie odvolacím súdom, nakoľko ho považuje za príliš tvrdý a prísny majúc za to, že pokiaľ nebude právoplatne odsúdený, platí prezumpcia nevinny a on sa cíti nevinný. Zároveň navrhol, aby odvolací súd zrušil preskúmané rozhodnutie odporkyne. V odvolaní zhodne s obsahom žaloby zopakoval už vznesené námietky, pričom poukázal na nedostatočné zistenie skutkového stavu správnym orgánom. Považoval rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie za rutinné. Poukázal na to, že v priebehu výkonu advokácie sa voči nemu nevedlo žiadne disciplinárne konanie a výkon advokácie je jediným zdrojom jeho príjmov.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu konštatovala, že navrhovateľ v odvolaní nepoukázal na žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia alebo postupu, ktorý mu predchádzal a navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Navrhovateľ písomnými podaniami doručenými odvolaciemu súdu dňa 28.7.2010, 8.10.2010 a 9.2.2011 doplnil svoje odvolanie o ďalšie písomné podklady, týkajúce sa jeho trestného stíhania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné pre nepreskúmateľnosť s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

s použitím § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 250l ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa ust. § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii komora môže pozastaviť výkon advokácie tomu, proti komu sa začalo trestné stíhanie za trestný čin do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Podľa ust. § 11 zákona o advokácii rozhodnutie komory o nezapísaní fyzickej osoby do zoznamu advokátov, o pozastavení výkonu advokácie advokátovi a o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov okrem vyčiarknutia podľa § 7 ods. 1 písm. e) musí byť odôvodnené a je preskúmateľné súdom.

V prejednávanej veci je v súlade s ust. § 11 zákona o advokácii rozhodnutie komory o pozastavení výkonu advokácie advokátovi (§ 8 ods. 2 písm. b/) preskúmateľné súdom. Podľa judikatúry súdov (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/153/2010, sp. zn. 6SžoKS/39/2006, sp. zn. 2Sžo/111/2007, či sp. zn. 6Sžo/65/2008) sa v predmetných prípadoch postupuje podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., ktorá je obsiahnutá v ustanoveniach § 250l a nasl. O.s.p., a preto krajský súd postupoval správne, ak posúdil podanie navrhovateľa označené ako „žaloba“ ako opravný prostriedok voči neprávoplatnému rozhodnutiu odporkyne.

Odvolací súd však považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za nepreskúmateľný z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia, pričom na uvedené prihliadol z úradnej moci. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované, a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnené jasne a nepochybne. V predmetnej veci krajský súd nepovažoval medzi účastníkmi za sporné, že vyšetrovateľ Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii Západ, uznesením zo dňa 23.10.2008 vzniesol proti navrhovateľovi, ktorý je zapísaný v zozname advokátov SAK obvinenie pre zločin podvodu podľa ust. § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa ust. § 14 ods. 1 Trestného zákona. V odôvodnení svojho rozhodnutia však iba skonštatoval vecnú správnosť rozhodnutia správneho orgánu bez toho, aby sa čo i len čiastočne vysporiadal s odvolacími námietkami navrhovateľa, preto nie je zrejmé, na základe čoho tak súd rozhodol. Samotné konštatovanie vecnej správnosti správneho rozhodnutia nie je postačujúce a vôbec nie presvedčivé.

Najdôležitejšou časťou odôvodnenia akéhokoľvek rozsudku je tzv. právna veta t.j. právny názor konajúceho súdu, ktorý odôvodňuje výrok, korešponduje s výrokom a umožňuje každému pochopiť, prečo konajúci súd vo veci rozhodol tak, ako rozhodol. Pri nedostatku právnej vety nie je možné dospieť ani k záveru, či je rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku vecne správne, keďže výroku nekorešponduje žiadne relevantné odôvodnenie. Takýmto postupom súdu bola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu) podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 153/07).

Vzhľadom na uvedené nezostalo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky iné ako napadnutý rozsudok z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní opätovne preskúmať rozhodnutie odporkyne, vo veci rozhodnúť a dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodniť svoje rozhodnutie podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p, vysporiadajúc sa i s argumentmi navrhovateľa v odvolaní.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 30. marca 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth